

Ὅπως δήποτε, ἀρίνontes κατὰ μέρος τὸ χρονολογικὸν ζήτημα, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς διὰ τὰς πρὸς τοὺς ξένους ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἶναι ἄξιος νὰ ὀνομασθῇ «ὁ Οἰκονομόπουλος τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων».

* *

Ἐπίσης ἀστεία διάψευσις εἶναι ἡ τοῦ γραφείου τῶν Πρωτοδικῶν, κατηγορηθέντος ὑπὸ τῆς αὐτῆς «Ἐφημερίδος» ὅτι συντηρεῖ ἑκατὸν τριάκοντα ὑπαλλήλους καὶ δικαιολογουμένους ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ὡς ἀκολούθως «Τοῦτο εἶναι ψευδέστατον, διότι μόνον ἐξήκοντα τρεῖς ὑπάλληλοι ἐργάζονται».

* *

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ πειναλέου θεσιθῆρα ἠκούσθη ὁ κατωτέρω διάλογος.

Ὑπουργός. Ἐλα αὖριον νὰ λάβῃς ἀπάντησιν.

Θεσιθῆρας. Ποίαν ὦραν;

Ὑπουργός. Μετὰ τὸ γεῦμα.

Θεσιθῆρας. Τοιαύτη ὦρα δι' ἐμὲ μέχρις οὗ μὲ διορίσετε δὲν ὑπάρχει.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Νεοελληνισμοὶ

Εἰς τὰς σπουδαιότερας θέσεις τῆς πολιτείας καλοῦνται σήμερον κενὰ νοδὸς καὶ ΒΑΛΑΝΤΙΟΥ κεφαλαί.

«Λαός».

Ἀπὸ τῆς 8^{ης} τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ ἐνταῦθα «Ἀθηναϊκὴ Λέσχη» ἔκαμιν ἐναρξίν τῶν ΕΡΓΑΣΙΩΝ αὐτῆς.

«Ἀλήθεια»,

Εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ἐγένοντο λιτανεῖαι ὅπως ἐπέληθον βροχή. Ἄλλὰ πῶς θέλομεν νὰ εἰσακούσῃ ὁ Ὑψιστος τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀφοῦ τοὺς ἀρχιερεῖς ἔκαθίσταμεν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κατηγορουμένου;

«Πρωῖνός Κήρυξ».

Ἡ ἀνομβρία ἐξακολουθεῖ νὰ μαστίζῃ τὸ Αἰγίόν μας, καὶ αἱ λιτανεῖαι δὲν μᾶς ὠφέλησαν, διότι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουν ἄνθρωποι τινες ἀνόητοι καὶ μικρὰς καταγωγῆς, οἵτινες ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Κορύμβη».

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Τεργέστης τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον.

Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δικαιοσύνη, τὸ Χριστιανιλίχη, καὶ ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς.

Ἡτό τις Μπαμπὰς Μουσταφᾶς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ὡς καβάσης, μεταφέρων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν τὰ ἔγγραφα καὶ τὰνάπαλιν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον ἐξυπνος, ἀστεῖος καὶ τιμιώτατος, ἐπαξίως λοιπὸν ἔχαιρε τὴν ἀγάπην τῶν Συνοδικῶν, οἵτινες καὶ εἰς τὴν τράπεζάν των τὸν ἐκάλουν πολλάκις.

Ἡμέραν τινά, ἐνῶ οἱ Συνοδικοὶ συνεγευμάτιζον, ἠρωτήθη ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς παρὰ τοῦ ἀγίου Προύσης, ὅποιαν ἰδέαν ἐσχημάτισεν ὑπηρετῶν ἐπὶ πεντήκοντα σχεδὸν ἔτη ἐν τῷ Πατριαρχείῳ. «Ἐλικρινῶς σὰς λέγω, ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι ὄλα Σας εἶναι καλὰ, ἀλλὰ τὸ χριστιανιλίχη Σὰς τὰ χαλᾶ ὄλα...» «Καὶ τί λοιπὸν ἐννοεῖς, τοῦ εἶπεν ὁ ἅγιος Προύσης, νὰ τουρκέψωμεν;» «Ὁχι, εἶπεν ὁ Μπαμπὰς, ἰδοῦ τί ἐννοῶ μὲ τὸ χριστιανιλίχη ἀποστέλλεται π. χ. παρὰ τῆς κοινότητος Σμύρνης ἀναφορὰ κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου διὰ λόγους παρεκτροπῆς, σιμωνίας ἢ ἄλλης τινὸς ἀχρειότητος. Ἀμέσως μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης δραστηριότητος ἐξετάζεται, ἀνακρίνεται, καὶ φανερώνεται ἡ ἀλήθεια, ἥτις καταδικάζει τὸν ἀρχιεπίσκοπον εἰς παῦσιν ἢ ἐξόριαν ἢ καθαίρεσιν. Ἐλπίσει μόνον νὰ γείνη ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἐκτέλεσις. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς συνελεύσεως τῆς I. Συνόδου, ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ γραμματέως ἡ ἀπόφασις, παρουσιάζεται δὲ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ πράξις, ἵνα ὑπογραφῇ καὶ ἐκδοθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἄλλ' αἰφνης ἀνίσταται ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ὁ ἅγιος Καισαρείας, στρέφεται πρὸς τὸν Πατριάρχην, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει: «Παναγιώτατε εἰμῆθα χριστιανοὶ, πρέπει νὰ μιμώμεθα τὸν ἀνεξίτηλον Ἰησοῦν, πρέπει νὰ συγχωρῶμεν, εἰς ἐστὶν ἀναμάρτητος, ὁ δὲ ἐνοχος οὗτος, οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ ἔσχατος. Κατόπιν αὐτοῦ καὶ ὁ ἅγιος Ἐφέσου, καὶ ὁ Ἄρτης καὶ ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος ταῦτὰ προτείνουσιν. Ὅταν δὲ φθάσετε εἰς τὴν ψηφοφορίαν, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν τολμᾷ νὰ εἰπῇ ὅχι, ἀλλ' ὄλοι ὁμοφώνως μερχαμέτι, μερχαμέτι, καὶ οὕτως ἀποβαίνει ματαία καὶ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἀνάκρισις. Δὲν ἔχω λοιπὸν δίκαιον, Σεβασμιώτατοι;» προσέθηκεν ὁ πίστος Μπαμπὰ Μουσταφᾶς, οἱ δὲ... ἐσιώπησαν. Ἄς ἀντικαταστήσῃ σήμερον τὸν Μπαμπὰν Μουσταφᾶν, ὁ Ἄσμοδαῖος, ἀλλὰ πρὶν τὸ χριστιανιλίχη ὑπερισχύσῃ.

Ταῦτα εἰς φίλος ὑμῶν.

Τεργέστη 42[25] Μαρτίου 1876

Εἰδικὸν Δικαστήριον

Ἀναλόγως τῆς μικρότητος τοῦ ἀναστήματος τοῦ κ. Πατρινοῦ, εἶναι μικρὰ καὶ τὰ ἄλλα μέλη αὐτοῦ.

Ἡλιόπουλος.

Δὲν εἶναι μπακάλης ὁ ὑπουργὸς νὰ λαμβάνῃ 200 καὶ 500 δραχμῶν πράγματα, κύριοι.

Χαριτάκης.

Σπουδαῖον ἐπιχειρήμα ὅπως ἀθωωθῆ εἰς ἀρχιεπίσκοπος. Ὁ κ. Κούπας ἀνύψωσε, κύριοι, τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἐνάμιλλον τῆς λοιπῆς εὐρωπαϊκῆς ναυτιλίας.

Κόκκινος.

Προοίμιον ῥήτορος. Ἀναγνωρίζω, κύριοι, τὸ περιωρισμένον τῶν γνώσεών μου, ἀλλὰ θὰ ὁμιλήσω, διότι ὁ πελάτης μου δὲν χρίζει σπουδαίων λόγων.

Χωραφᾶς.

Συναναστροφή δὲν λέγεται ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνένωσις δύο μόνον προσώπων, ἀλλὰ πλειοτέρων.

Χαριτάκης.

Συγγήγορος. Ἐχω σκοπὸν, κύριοι, νὰ ἐκθέσω ἐνώπιόν σας τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Νικολοπούλου, ἐὰν μοὶ τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ ἴδιος.

Νικολόπουλος. Ἀφῆσέ τα αὐτὰ, σὲ παρακαλῶ. Μὴ τὰ ἐκθέτῃς.

Πλατωνικοὶ ἔρωτες. Τὸν κύριον Βαλασσόπουλον, κύριοι, ἠγάπων, τὸν ἀγαπῶ, καὶ θὰ τὸν ἀγαπῶ μέχρι τάφου ἀκόμη.

Χαριτάκης.

Οὐδέποτε διεσπάσθημεν, κύριοι, μετὰ τὸν κ. Χαριτάκην, ἕως δὲ οὔτε εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ διασπασθῶμεν.

Οἰκογενόπουλος.

Εὐφυτὰ συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου Ἀβερχίου. Ἐγὼ ἐνόμιζα, κύριοι, ὅτι τὸ ζήτημα τελειώνει: ὅταν ἢ ὑπεράσπισις συμφωνήσῃ μετὰ τῆς κατηγορίας.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ „Ἀσμοδαίου“,

Γνωστὰ Σᾶς εἶναι βέβαια τὰ δεινοπαθήματα καὶ οἱ κίνδυνοι, οὓς ἀπὸ πολλοῦ διατρέχουμεν καταπατούμενοι ἐκαστοτε ἀπὸ ἀμαξηλάτας, ἠμιόχους, καββάγωγούς καὶ ἄλλους (ὅπως δήποτε θέλετε ὀνομάσατέ τους) τῆς αὐτῆς ἀγρίας καὶ αἰμοβόρου φυλῆς. Οἱ κίνδυνοι οὗτοι ἐπετάθησαν ἐσχάτως, διότι ἕνεκα τοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς πυκνοῦ νέφους κονιορτοῦ μετὰ μεγίστης μόνον δυσκολίας ἠδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τοὺς ἀνηλεεῖς τούτους ἐχθροὺς καὶ νὰ σωζόμεθα ἀπ' αὐτῶν. Τελευταῖον καταφύγιον εἶχομεν τὰ πεζοδρόμια, ἀποκλειστικῶς προωρισμένα δι' ἡμᾶς, ὅπου καὶ καταφεύγοντες ἐθεωροῦμεν τὴν ὑπαρξίν μας ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἀλλὰ φεῦ, μυστικὸν φαίνεται πρωτόκολλον ὑπεγράφη μετὰ τῶν ἀμειλικτῶν ἐχθρῶν μας καὶ τοῦ φυσικοῦ προστάτου μας, τοῦ κ. διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, συνεπέα δὲ τῆς τοιαύτης συνωμοσίας κατὰ τῆς ζωῆς μας, ἡ Ἀστυνομία ἐπιτρέπει ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου τὴν διαρκῆ κατάληψιν τῶν πεζοδρομίων ἀπὸ λίθους, πλάκας ἀξέστους, ἄσβεστον, πηλὸν, σωροὺς χωμάτων, καὶ ἄλλα ὅμοια ἀδιαχώρητα ἀντικείμενα, λόγῳ μὲν ἕνεκα ἐπισκευῶν τῶν οἰκιῶν, πράγματι δὲ ὅπως καταστήσῃ ἀδιάβατα δι' ἡμᾶς τὰ πεζοδρόμια καὶ μᾶς ῥίψῃ οὕτως ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ὡς ἄνω εἴρηται καββάγωγέων, καὶ λοιπῶν.

Ἐποσημειούμεθα.

Διάφοροι κάτοικοι Ἀθηνῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν ζωὴν των, ἂν καὶ στεροῦνται μέσων ὅπως διατηρήσωσιν ἅμαξαν.

Ἐπειδὴ αἱ δύο ἀρχαί, Κυβερνητικὴ καὶ Δημοτικὴ δὲν συνεφώνησαν εἰς τίνα ἀνήκει νὰ καθαρῶν τὰς κυριωτέρας τῆς πρωτεύουσας ὁδοὺς, παρακαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν νὰ μετοικήσωσιν εἰς ἄλλο μέρος μέχρι τοῦ 9θρίου μηνός, ὅτε ἡ Βουλὴ θέλει λύσει τὸ ζήτημα, τότε δὲ νὰ ἐπιστρέψωσι διὰ νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους.

— Ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ᾔηται ὠκοδομημένη ἢ ῥις τοῦ Κυρίου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἂν τυχὸν αὐτὸς διέλθῃ ἀπὸ τῆς λαμπρᾶς πρωτεύουσας, ἀδύνατον νὰ μὴ προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ πλοῦτου τῶν ἀρωμάτων, ἅτινα κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας μάλιστα καύσωνας, εἶναι ἱκανὰ νὰ φονεύσωσιν οὐχὶ ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ βουβάλους. Ἄς ἐνθυμηθῇ ὁ κ. διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ὅτι τῶρα ἔχομεν καθηγητὴν τῆς ὑγιεινῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, εἰς ὃν ἀνήκουν τὰ ἀρώματα αὐτὰ καὶ εἰς ὃν ἐφείλει νὰ δώσῃ λόγον. Συνιστῶμεν δὲ καὶ τῷ κ. Πύρλα νὰ διαπραγματευθῇ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν πόλεων, ἵνα φωτισθῶσιν οἱ ἀστυνόμοι τοῦ Κράτους.

Ψ. . . .

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.